

BÀI KHÔNG TÊN CUỐI CÙNG

Vũ Thành An

Nhớ em nhiều nhưng chẳng nói, nói ra nhiều cũng vậy
Nhớ rất nhiều câu chuyện đó, ngỡ như là vừa hôm

thôi, ôi đón đau đã nhiều rồi, một lời thêm càng buồn thêm còn hứa
qua, ôi ước ao có một ngày gặp lại em hỏi chuyện em lần cuối

gi? Biết bao lần em đã hứa, hứa cho nhiều rồi lại
cùng. Vẫn con đường con đường cũ, vẫn ngôi trường ngôi trường

quên, anh biết tin ai bây giờ, ngày còn đây người còn đây cuộc sống nào
xua, mưa vẫn bay như hôm nào người ở đâu mình ở đây bạc mái

chờ? Này em hỏi con đường em đi đó con đường em theo đó sẽ đưa em sang
đầu. Này em hỏi con đường em đi đó con đường em theo đó chắc qua bao lênh

đâu? mưa bên chông có làm em khóc có làm em nhớ những khi tình còn
đên, bao gặp ghềnh có làm héo hắt có dập tắt mất nét tươi nhuận nụ

nồng? Này em hỏi con đường em đi đó con đường em theo đó đúng hay sao
cười? Này em hỏi con đường em đi đó con đường em theo đó đúng đấy em

em? xa nhau rồi thiên đường thôi lỡ cho thần tiên chấp cánh xót đau người tình
ôi! nếu chúng mình có thành đôi lứa chắc gì ta đã thoát ra đời khổ

si. suốt con đường ai điu lối hãy yêu nhiều người em
đau. Nếu không còn được gặp nữa, giữ cho trọn ân tình

tôi, xin gửi em một lời chào, một lời thương, một lời yêu lần cuối cùng.
xưa, xin gửi em lời cầu nguyện được bình yên được bình yên về cuối đời.